

[Askjær Jørgensen]

mærket vis har kunnet bruge helt uskadelige væsker som f. eks. monopropylenglykol?»

Begrundelse

I »Ingeniøren« den 28. marts 1980 redegøres der på siderne 14 og 15 for, hvorledes et cirkulære indskrænker mulighederne og tillader kun det mest giftige frostsikringsmiddel. Artiklen i »Ingeniøren« redegør for, at kun få parcelhuse vil få tilladelse til jordvarme, og herefter må man jo stille sig det spørgsmål, om der skulle være overordnede naturgaspolitiske hensigter bag miljøstyrelsens cirkulærestrøm.

Besvarelse (17/4 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen har fra fabrikanten af jordvarmeanlæg fået oplyst, at det foretrukne medium har været ethylenglycol, da dette har teknologiske fordele i forhold til monopropylenglycol.

Miljøstyrelsen har imidlertid på grund af ethylenglycols giftighed overvejet at tillade anvendelse af monopropylenglycol i stedet for ethylenglycol i jordvarmeanlæg. Mennesker indtager imidlertid ikke ethylenglycol, hvorimod monopropylenglycol har en række anvendelser i levnedsmiddelindustrien.

For monopropylenglycol er der fastsat en øverste grænse for menneskers indtagelse i form af en såkaldt Acceptabel Daglig Indtagelse (ADI).

Spørgsmålet blev derfor drøftet med statens levnedsmiddelinstitut, som oplyste, at monopropylenglycol anvendes i vid udstrækning i levnedsmiddelindustrien. Monopropylenglycol anvendes således som tilsætningsstof til levnedsmidler i form af emulgatorer og som opløsningsmiddel for bl.a. aromastoffer. Befolkningens nuværende indtagelse er allerede så stor, at ADI gennem levnedsmiddelinstitut måtte derfor fraråde anvendelsen af monopropylenglycol som frostsikring i jordvarmeanlæg. Miljøstyrelsen har i denne sag fundet at burde følge statens levnedsmiddelinstutts indstilling.

Det er som ovenfor nævnt korrekt, at den akutte giftighed af ethylenglycol er større end af monopropylenglycol. Dette har imidlertid kun betydning i de tilfælde, hvor mennesker kan komme til at indtage større mængder af relativt koncentrerede opløsninger på én gang. Det anses ikke for sandsynligt, når de opstillede krav følges, at der skulle kunne blive tale om risiko for akut forgiftning som følge af indtagelse af drikkevand, som er forurenset med ethylenglycol, der er sivet ud fra et jordvarmeanlæg.

I henhold til miljøstyrelsens cirkulæreskrivelse kan der også anvendes visse uorganiske salte som frostsikringsmiddel i jordvarmeanlæg. Dette er beklageligvis ikke anført i den artikel i »Ingeniøren«, som der er henvist til. Ved anvendelse af disse uorganiske salte vil praktisk taget alle ejendomme kunne få tilladelse til etablering af jordvarmeanlæg, hvis de ligger i nærmere angivne afstande fra drikkevandsboringer og -brønde.«

Spm. nr. 640

Til *udenrigsministeren* (2/4 80) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Har ministeren fået svar på henvendelsen til Kommissionen angående hemmeligholdelsen af den i spørgsmål nr. 645 af 1. marts 1979 omtalte rapport?»

Begrundelse

Det er nu et år siden, spørgeren via et svar fra ministeren blev lovet, at man ville henvende sig til Kommissionen for at få oplyst, hvorfor den omtalte rapport ikke er blevet offentliggjort, så spørgerens nysgerrighed er på bristepunktet.

Besvarelse (16/4 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

I den supplerende besvarelse af skriftligt spørgsmål nr. 710/1979 er det af spørgeren på ny stillede spørgsmål besvaret, jfr. Folketingstidende 1978-79, sp. 11528. Jeg tillader mig derfor at henvise til denne besvarelse, der indeholder en gengivelse af Kommissionens svar i sagen.

Spm. nr. 641